

РЕШЕНИЕ

№ 31248

гр. София, 24.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11405** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 149, ал. 5 от АПК.

Образувано е по протест на Прокуратурата на РБ, чрез прокурор П. Р. от СГП – Отдел 04 „Гражданско-съдебен надзор и административно-съдебен надзор“, с който се иска обявяване на нищожността на Свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ № [ЕИК]/20.12.2022 г. на името на Д. Р. Д., издадено от ОПП-СДВР.

С протеста се иска постановяване на решение, с което да се прогласи нищожността на волеизявлението на началника на Отдел "Пътна полиция" при СДВР за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) №[ЕИК]/20.12.2022 г. името на Д. Р. Д., съставляващо индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК, като издаден в противоречие с материалноправните разпоредби, отнасящи се до предпоставките за издаване на СУМПС и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че СУМПС е подменено в ОАЕ, поради което издаденото такова с №[ЕИК]/20.12.2022 г. е нищожно.

В съдебно заседание, прокурор при СГП поддържа протеста на сочените в него основания.

Ответникът – Началникът на отдел ПП, СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител.

Заинтересованата страна – Д. Р. Д., редовно призована чрез поставяне на обявление на таблото на съда, не се явява и не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните поделото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред СДВР е започнало по заявление от 19.12.2022 г. на Д. Р. Д. за издаване на дубликат на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/, тъй като предходното и СУМПС било изгубено, за което обстоятелство същата подписала декларация. Д.

подписала и декларация, в която е посочила, че обичайното и пребиваване не е в друга държава-членка на ЕС и че не притежава друго валидно СУМПС, издадено от Държава - членка на ЕС. Исканият документ /дубликат на СУМПС/ е издаден на 20.12.2022 г. и връчен на 21.12.2022 г. на лицето.

От служител в ОПП-СДВР е изготвена докладна записка, в която е отбелязано, че е налице ново обстоятелство по смисъла на чл. 99, т. 2 от АПК. В същата е отразено, че СУМПС №[ЕИК], издадено на 10.05.2014 г. на Д. Р. Д., което пред българските органи е било заявено от Д. като изгубено, е подменено със свидетелство в друга държава- ОАЕ. Направено е предложение за уведомяване на СГП за предприемане на действия за обявяване на СУМПС №[ЕИК]/20.12.2022 г. за нищожно.

С Писмо по описа на ОПП СДВР е изпратена докладната записка в СГП за предприемане на действия по компетентност.

Горната фактическа обстановка се установява от представената административна преписка и в хода на съдебното производство, не се представиха доказателства, които да я опровергават.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Протестът е подаден в срок съгл. чл. 149, ал. 5 от АПК и от лице по чл. 147, ал. 2 от АПК.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от Закона за българските лични документи свидетелството за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверяващ документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство. Следователно свидетелството установява с удостоверяващата сила на издаден от компетентен орган официален документ притежаването от адресата на призната способност да се упражнява правно регламентирана дейност, каквато е управлението на моторно превозно средство.

Съгласно чл. 160, ал. 1 от ЗДвП дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава, когато свидетелството или контролният талон е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3). Съществените нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност, за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5). Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с

никакъв акт посоченият порок води до нищожност.

В настоящия случай от Д. Р. Д. е подписана декларация, че СУМПС е изгубено, но видно от доказателствата по делото заявените в него факти са неверни, тъй като СУМПС не е било изгубено/откраднато и на база на него е издаден СУМПС в друга държава- ОАЕ. Следователно не са били налице предпоставките за издаване на дубликат на СУМПС на територията на РБ, в частност не са били налице условията на чл. 161 от ЗДвП.

Липсата на основание за издаване на дубликат на СУМПС води до нищожност на волеизявлението за издаването му, доколкото посредством издадения дубликат лицето притежава два броя СУМПС, удостоверяващи неговата правоспособност за управление на МПС, а това е в противоречие с императивните норми на закона.

Предвид това следва да бъде обявено за нищожно волеизявление на Началника на отдел "Пътна полиция" при СДВР за издаване на Свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК]/20.12.2022 г. на името на Д. Р. Д., ЕГН [ЕГН].

Така мотивиран, Административен съд София-град, Трето отделение, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявление на Началник СДВР, отдел "Пътна полиция" за издаване на Свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК]/20.12.2022 г. на името на Д. Р. Д., ЕГН [ЕГН], издадено от ОПП-СДВР.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: